

NÉN HƯƠNG CHO NGƯỜI DƯỚI MỘ

Người Lính Già Oregon

Họ là những thanh thiếu niên, sinh ra hay lớn lên sau khi chiến tranh chấm dứt. Họ chưa từng thấy, từng biết, từng gặp những người lính VNCH. Họ chỉ gặp, chỉ biết, chỉ thấy những cán binh, công an áo vàng, bộ đội áo xanh VC, những mũ tai bèo, những dép râu và nón cối, những bộ răng đen mã tấu, những chú mán VC ngỡ ngác vào thành. Chỉ nghe những âm thanh, từ ngữ lạ hoắc, như “xường đẽ”, “cái nồi ngòi trên cái cốc”, “đồng hồ ba cửa sổ, không người lái”, hoặc “đỉnh cao trí tuệ”, “hoành tráng”, “vĩ đại”, v.v... Chỉ nghe những huyền thoại lố bịch và ảo tưởng về “Bác Hồ vô vàn kính yêu” và những dũng sĩ “diệt tăng”, những anh hùng “bị thương mà vẫn lấy tay nhét khúc ruột vào bụng lại rồi cầm súng bắn tiếp”, hoặc lấy “thân mình lấp lỗ châu mai”, “những chiến sĩ lái máy bay lên trời, tắt máy, núp trong mây, chờ B52 của Mỹ xâm lược đến gần, bắn rớt hàng ngàn chiếc”... Chỉ hát “Như có Bác Hồ trong ngày vui đại thắng...”, hoặc “Thề phan thân uống máu quân thù...” Chỉ biết những vùng kinh tế mới, những đập thủy lợi, những trại tù cải tạo giam giữ các cựu sĩ quan “ngụy”, những chiến dịch tiêu diệt “bọn tư sản mại bản, phản động, tàn dư chế độ cũ”. Từ nhỏ, chỉ được dạy những bài học hận thù, học những thành tích ngụy tạo của những “anh hùng nhân dân” ngụy tạo, chỉ đọc những khẩu hiệu sứt máu đánh cho Mỹ cút Ngụy nhào, dù Mỹ Ngụy đã cút, đã nhào từ lâu, chỉ nghe những tuyên truyền láo khoét, xuyên tạc về cuộc chiến đấu tự vệ đầy chính nghĩa của quân dân Miền Nam trước giặc thù phương Bắc.

Tuy nhiên, những thanh thiếu niên ấy cũng đã được sinh ra, hoặc lớn lên tại Miền Nam trong những gia đình có cha, anh, chú, bác, cậu ... đều là những chiến sĩ của Quân Lực VNCH. Đã chứng kiến cảnh chia lìa, tang tóc, nỗi thâm sâu của mẹ cha, sự điêu linh của đất nước từ sau cuộc đổi đời 1975. Cho nên trong dòng máu nóng của các em vẫn luân chảy chất “ngụy”, tức chất kiêu hùng, dù chưa bao giờ tai nghe tiếng súng đạn ra sao, chưa bao giờ mắt thấy những chiến tích lẫy lừng của cha anh. Nhưng các em biết lai lịch của các em, từ đâu sinh ra, bởi ai được nuôi dưỡng thành người. Các em biết vì ai mà người dân Việt Nam phải chịu trăm phần khổ cực, đắng cay. Ít ra trong tâm tưởng, trong tiềm thức, bàng bạc như mây, mờ hồ như khói. Mặc dù tất cả đang còn sống trong nước. Chính bởi vì lẽ ấy mà các em đã quyết định phải làm một cái gì cho những tử sĩ VNCH đang an nghỉ giấc ngàn thu tại các nghĩa trang. Các em suy nghĩ một cách rất đơn giản: những người lính Miền Nam chỉ làm nhiệm vụ chống trả, bảo vệ đất nước và người dân, trong số có các em và gia đình các em, bị tấn công bởi bộ đội xâm nhập từ phương Bắc. Họ không kéo quân ra Miền Bắc để bắn giết ai, không nổ súng, đặt mìn, gài lựu đạn làm hại người nào. Và lại, mồ mả của các "liệt sĩ" gọi là của "cách mạng" được chăm sóc kỹ càng, những nghĩa trang được giấy cỏ thơm tất, sạch sẽ, nhang khói quanh năm. Còn, như các em thấy, những nấm mộ của các chiến sĩ VNCH bị hoang tàn, bỏ bê, cỏ mọc đầy giữa đám lau sậy, không một nén hương, lạnh lẽo và thê thảm biết chừng nào...

Rồi vào ngày 23 tháng chạp, những thanh thiếu niên, sinh ra và lớn lên tại Miền Nam nước Việt sau khi chiến tranh kết thúc ấy, đã đến Nghĩa Trang Quân Đội Biên Hòa để làm cỏ quanh các mộ phần, thắp nhang tưởng niệm các anh hùng tử sĩ VNCH đã nằm xuống cho tổ quốc được trường tồn. Tại đây, bất ngờ, các em được gặp một số anh em Thương Phế Binh QLVNCH cũng đến thăm viếng những bạn bè, cấp chỉ huy, chiến hữu cũ. Cả hai toán người thiện tâm cùng nhau lập bàn thờ, trên một nấm mộ, để cúng anh linh các tử sĩ. Sau đó, các em bị Công an gọi lên làm việc, điều tra, thẩm vấn. Vì an ninh của các em, hôm nay, chúng tôi chỉ loan báo bấy nhiêu việc, mà không kèm theo hình ảnh của em nào.

Tấm lòng của chúng ta và những người quốc gia tự nạn chân chính luôn hướng về các em. Và sự tri ân, ngưỡng mộ của chúng ta đối với các em vô bờ vô bến. Trong khi một số kẻ trong thế hệ già nua còn thụ động, im lặng, hèn nhát, sống chết mặc bay, miệng túm lại đặc kịt như miệng “ông bình vôi” của Phan Khôi, hoặc tệ hơn, trở về tình nguyện xin làm thân khuyển mã cho kẻ thù như Nguyễn Cao Kỳ, Phạm Duy, Phó Bá Long... thì các em, đáng tuổi con cháu, lại làm được những việc phi thường, đầy tình nhân ái, bất vụ lợi, bất chấp hiểm nguy và đe dọa tù đầy. Hoan hô các em, những hậu duệ dũng cảm của những thế hệ chiến sĩ VNCH anh hùng. Tương lai sáng chói của tổ quốc Việt Nam nằm trong tay các em, hỏi các thế hệ trẻ Việt Nam đang sống trong nước, những cánh hoa sen thời đại "gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn".

Portland, ngày 8/2/2012

Người Lính Già Oregon

viết theo lời kể của Nguyễn Hồng Lĩnh, Trưởng Nhóm Yểm Trợ Dân Chủ tại Oregon